

Stubbar úr USSR

Norðsjógvurin í vanda

Norðsjógvurin og Írska havið hoyra til tey mest oljúdálkaðu havøkini, og tær loyvu dólkingarnøgdirnar eru langt síðan lagdar afturum.

Henda ávaring kemur frá dr. Anatolij Simonov frá Havfrøðitanastu Sovjetsamveldisins. Hann hevur kannað Norðuratlantshavið og europeisku smáhøvini. Millum tey serliga illa dálkaðu økini eru eisini Tyrrenska havið vestan fyri Italia og Biscayavikin.

Vandi er fyri, at dálkingin breiðir seg

Alt ov stórar nøgdir av olju, kviksilvuri og øðrum fræmmandum evnum finnast í sjónum við europeiskar strendur, sigur Simonov.

So hvørt sum idnaðarframleiðslan veksur, økist vandin fyri at dálkað vatn úr ánum og fram við strondunum skal breiða seg til tey opnu høvini. Longu nú er vandi fyri, at hetta kann henda við Norðuratlantshavinum og nærliggjandi pørtum av Norðurlandshavinum.

Hvat kann verða gjørt?

Oceanografiska nevndin í Sovjetsamveldinum hevur út- arbeitt eina millumlanda skrá fyri eftiransing av vanda- miklum evnum. Uppskotið er

lagt fyri Millumlanda oceanografisku nevndina á stjórnarstigi. Eftir uppskotinum skulu havgranskingar gerast eftir fastari skipan bæði á opnum havi og fram við strondunum.

Simonov leggur stóran dent á, at hesar granskingar verða samskipaðar og fara at umfata bæði veðurfrøði, havfrøði og lívfrøði. Umframt sjálvan sjógvin skulu rannsóknarmenninir eisini kanna fiska- og plantulívið og botnin.

Tað er eisini ein treyt fyri, at henda eftiransing kann verða til nakra hjálp, at londini rúndan um tey nevndu høvini gera sitt til at minka um útveitingina av skaðiligum evnum í havið.

Eystursjógvurin kann bjargast

Londini rúndan um Eystursjógvin hava fyri kortum gjørt sáttmála um forboð móti at dálka hetta sera viðkvæma innhav. Sovjetsamveldið hevur samtykt sera strangar reglur móti havdálking og náttúrudálking yvirhøvur. Allar sovjetskar havnir hava serlig skip at reinsa sjógv við (oljulsúkar), og øll sovjetsk tangaskip eru útgjerd sambært millumtjóðasáttmálanum um havdálking frá 1954.

endamála, sum nakrantíð hava verið í friðartíð. Hollendsku hernaðarútreiðslurnar verða í 1975 meir enn 1 milliar gyllin hægri enn í 1974.

NATO leggur øktar hernaðarbyrðar á Holland

Í »Pravdu« skrivar Jurij Kharlanov, at NATO nú hevur noytt Holland til hækkingar í hernaðarútreiðslunum, sum geva landinum tungastu byrðar til hetta

Bidstrup heiðurslimur

Danski teknarin Herluf Bidstrup er á hátíðarhaldi í Moskva kosin til heiðurslim í

Sovjetska Listaakademii- um.

Sum lágtflúgvandi jetflogfar

Í bygdini Gorlovka í Sovjetsamveldinum hoyrdu fólk um sekstíðina seinnapartin tann 17. juli í ár eitt undarligt ljóð, sum mest minti um jetflogfar, sum fleg ov lágt. Få sekund eftir brast ein steinur niður í jörðina, eftir at hann fyrst hevði kvett nakrar greinar av trønum nærhendis. Ein arbeidsmaður fann steinin, sum var farin langt

niður í jörðina. Jarðfrøðingar komu til, vígaðu steinin (3 kg), søgdu hann vera meteoritt og sendu hann til Moskva til gjølligari granskingar.

Steinurin í Gorlovka er meteorittur nr. 147, sum er funnin og bókferdur hesi 200 árin, sum farin eru síðan russiskir visindamenn fóru undir at kanna hesi sendiboð úr rúmdini.

Tíðindi úr norðasta Kina

Tít heima í Føroyum vita nokk ikki so mikið higani, men nú skal eg royna at faga eitt sindur av tíðindum higani av landi.

Her hevur beint nú verið val, og her sum eg eri staddur eru tvær grannabygdir, onnur eitur Skopje og hin eitur Sandje.

Sandjebygdur og Skopjebygdur sita sera illa um sátt, men nú til valið høvdu teir tó eint seg um at stilla hvønn sín man upp, Sandjebygdur settu ein skeggmann fram, meðan Skopje- menn settu ein sjómann á listan, og tá báðar bygdir eru fiskimannabygdir, so roknaðu Skopjemenn tað sum í pottinum, at teir fingi sín mann inn, tí skeggmaðurin hjá Sandjebygdur var bara flugufiskari.

Men, ikki veit eg hvussu hevur verið atborið og ikki uttan nú

ið yvirstaðið er, kom skeggmaðurin inn, og nú er alt á rokinum; seinast vit frættu hevði knivur verið á lofti á Sandje, og her í Skopje, hvar vit hava ligið við skipinum, gekk so harðliga til á havnarekinum, at skiparin beyð okkum at rýma.

Skeggmaðurin, ið sigurharri skuldi vera, segðist ikki vera sæddur, síðani valið, tí hann ræðist fyri at partamenninir skulu læsa seg í skeggið á honum, og ríva kjot og kjálkafyllu av, á sama hátt sum gekkst Brúsjækli á sinni.

Ja, so er vorðið her í norðasta Kina, soverðið sker ikki har heima í Føroyum, Gud havi lov. Her umboð veit alt væl við Heilsa har heima!

Róland Olivantsson

ooo

Ein tókk til Jákup Lindenskov landsstýrismann

Endiliga glógvaði tað í onkrum her, tað gleddi meg at lesa tað, tygum skriva, og tygum skulu hava stóra tókk fyri tað.

Nú hava nógv fólk sagt sína hjartans meining um óskilið í býnum, serliga tey, sum ikki eiga børn, hava sagt heilt nógv, hvussu tað eigur at vera og hvat kann gerast, tey, sum ikki eiga børn, víta eisini hvør hevur skyldina av, at ungdomurin er sum hann er.

Vit eiga ein »vanskeligan« son. Pápin sum teir flestu pápar her á landi, er sjómáður, so havi eg roynt einsamall, og tað hevur ikki verið lætt. Sum mamma sær ein heilt ódrvisi upp á slíkt, tí man er góður við »ofrið« fyri bandittum, brennivinseljarum, hasjeljarum og horuhúsum, og ikki minst fyri samvitskuleysum politistum. Í minari neyð vendi eg mæ til politíð, men teir kundu einki gera, teir stóðu hjálparleysir, teir høvdu nokk ikki verið so hjálparleysir, sum tað vóru nakrir hundar, sum fóru út at friggja, tá møta teir

upp í uniform við salatfatinum, tá eru teir óføra raskir, men tað er bara tvær ferðir um árið, tey ungu rekast úti 365 kvøld um árið, so teir skuldu havt nokk at gjørt.

Nei, ódrvisi hevði tað verið, um landfútin hevði givið politistunum boð um at farið úr hasum bilinum og gingið úti á gotuni, ódriliga vist seg, so høvdu børn og ung havt respekt fyri teimum. Nú siggja tit heilt láturligir út, tá tit einaferð reisa tykkum, stívir og rukkutir.

Og hvussu vit ferðsluni? Jú kl. 12 og kl. 17 røkja teir eini tvey ella trí gotuhorn, annars ikki, bílar parkera allastaðni, sjálvt mitt á hornum.

Landfúti og politistar, komið bara út á gotuna og vísið at tit duga at arbeiða, og fram um alt, gangið undan við einum góðum fyridømi við tykkara egna lívi, eingin kann læra onnur tað, ein ikki dugur sjálvur. Verið bestemt við tey ungu, men hørð og illsint orð duga ikki.

Ein mamma

ooo

Metingar eftir valið

Harri blaðstjóri! Set mær hetta í blaðið sum minar, ikki flokksins metingar.

Ja, nú er henda mikla orrust av, og hvat siga kjósingarnar?

Jú, tær siga tað, at bæði javnaðarflokkurin og sjálfstýrismenn fingi dygga álitisvátan frá veljarafjeldini.

Hjá sambandsmonnum gekk vánaliga, tó teir spentu seg út sum aldri fyrr.

Tað er at harmast um, haldi eg, at tann klóki álitismaðurin Trygví Samuelsen varð útskumpaður av tí manni ið kom í staðin — men kanska hann verður at roynast frægari enn hann hevur vist seg til henda dag,

framferðin hevur higartil verið sera ódámilig.

Handa hexabruna-jaxtranin frá manni sum Jørmundi Vágadal var tveiggjað — Ætlanin var líka nógv vend móti missionsmanninum Vilhelm Nielsen, tó hann ikki var nevndur, sum móti javnaðarmonnum, men úrslitið royndist meira enn soltið — sambandið misti manni í Vágum. Leon Joensen, ein mann ið er virdur víða hvar — men tibri fingi teir ikki henda politiska jesuittin istaðin, og tað eiga teir at fegnast um; tilíkir menn mugu ikki sleppa um tinggátt, hvønn flokk teir so siga seg at umboða, teir eru skaðafuglar teir hoyra bókabálstíðini hjá

sjálvum Hitleri tú — og hetta útínnar teir í Guds heilaga navn! Teir umboða svartasta miðeldina í 1974.

Tað eru sanniliga góð fólk innan fyri indremission, millum baptistar og kirkjufólk av ymsum slag, men Jørmund Vágadal umboðar bara svartastu reaktión, men vit skulu sjálvandi royna at bera yvir við tilíkmanni — Johan Huss bað eisini fyri kellingini ið bar við til bálið, hann sjálvur skuldi brennast á; hon neyðardýrið, helt seg tæna Gudi, hon visti ikki betur.

Um tjóðveldið er lítið at siga, hasin sigurin er tað menn plaga at taka til, ein pyrrhus-sigur, har er jú sum í Runsval, hvor mót øðrum slæst, ákærum um fálkar undirskriftir og tilíkt, so har er at halda seg frá, og ikki koma sær í sjálvt vepsareidrið, har er sum sigst í Britu-visu: »Hos djævlene der inde«.

Men nú er at sleikja sárini og halda áfram við tí avbara góða landsstýri vit hava havt, men tað má vera ein ófrákvilg treyt, at javnaðarmenn fara einki stýri upp í, hvar Atli Dam ikki situr í lögmannssessinum.

So nú siggja vit, hvussu leikur fer.

Javnaðarmaður

KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL

Pl. J. F. KJØLBRO

Telefon: 5145 - 5255
Telgr.: Kjølbros, Klakksvík
Telex 20

FØROYA

BANKI

banki FØROYA